

BENİ POSTA YOLLARINDA BEKLEME ANNE

Beni mahallede, sokakta
Yani posta yollarında bekleme anne
Artık postacı oğlun kapı zillerini çalamaz
Dışarıda top oynayan çocuklara el sallayamaz
Hatta ecelin gelse bile –ki Allah gecinden versin-
Oğlun, tabutunu bile omuzlayamaz anne
Oysa çocuk olsam terlikle döversin
Postacı oldum işte
Bir karanlık mermiye hedef oldum
Neylersin anne, neylersin

Nice zamandır görüyorum seni
Güneşin ilk ışıklarıyla perdeleri aralıyorsun
Yokluyorsun duvarda posta ceketimi
Bulamayınca oğlunu
Başına karalar bağılıyorsun anne
Sonra bir pul yapıştırır gibi resmimi öpüyorsun
Silmek için gözlerindeki buğuyu
Artık bağına bas anne, oğlunun yokluğunu
Artık mavi postacı şapkamı as pencereye
Pencerene serçeler gelecek anne
Onlara bir avuç ekmek tanele
Ekmeğin her tanesi, kuş kursağında gök olur anne
Gökyüzünde oğlun olur
Oğluna sabahları çay demle
Gelmeceğini bile bile çay demle
Birlikte içerseniz dedemle
Ne güzel olur anne

Beni mahallede, sokakta
Yani posta yollarında bekleme anne
Kokum biraz kalmıştır diye yatakta
Pencereleri, kapıları açmıyorsun ya
Dayanamıyorum senin bu aşk haline, hasret haline
Ben yokum oysa
Ben yokum anne
İkide bir postacı kıyafetimi asma elbise çengeline
Sen, en iyisi, pencereleri aç
Pervazlara ekmek tanele
Serçeler gelecek sabahın köründe, aç
Onları doyur anne
Her ekmek tanesi, kuşların kursağında gök olur
Gökyüzünde oğlun olur anne
Üstü başı mektup kokulu oğlun
Gelemedi diye akşamleyin evine
Kızma anne

Hainler kıymasaydı kör mermilerine
Gelmez miydin
Öpücük kondurmak için çilli ellerine
Oğlunun kabahati yok
Memleketi ve postaneyi sevmekten başka
Bunu en iyi sen bilirsin anne
Sabahları nasıl bakardım gökyüzünün derinlerine
En iyi sen bilirsin, nasıl selam işlerdim
Posta kutularının kimsesizliğine

Şimdi topla hüznlerini
Böl oğlunun açılmamış zarf gibi senelerine
Acını dağıt anne, acını dağıt
Yoruldu ta karşı dağlarda yankılanan
Oğluna yaktığın ağıt
Bizim postanedeki arkadaşlar
Düştüğüm yerde yoklama yapıyormuş her salı
Oracıkta ismim okununca karanfil oluyormuşum
Nasıl severdi karanfilleri oğluşun
Hatırlasana anne
Her salı günü, her salı
Helva kavur anne, düştüğüm yere helva götür
Ooooy benim güzel annem
Senin gözyaşların bütün taşları öğütür
Öğütür de anne
Bırak, kalsın oracıkta mezar taşım
Gelir postacı arkadaşlarım
Dua ederler
Bir de bakmışsın dağılmış alnında kederler

Beni mahallede, sokakta
Yani posta yollarında bekleme anne
Ve anılarımla dimdik yaşa
Eğilmeni istemem acıdan
Eğilmen bir tek beni emzirirken güzeldi
Bağışla
Sütün kadar beyaz olsun isterdim günlerimiz
Günlerimiz kalmadı yarına
Günlerimiz kalmadı diye yarına
Pullardaki dudaklarımın nemi de mi kalmadı
Yüreğindeki yangına
Bağışla oğlunu ey postacı anası
Sen ki postanelerin asırlar aşkını sarı ışığının
Artık beni posta yollarında bekleme anne
Her acıya alışmış insan, sen de alışsın